

Življenje v karanteni

1. prizor - 1. dan karantene

Mama (Vsa navdušena.): Zbudte se, otroci! Ura je že 8, hitro pojejte zajtrk, potem pa brž na delo, pouk se začne tako kot vedno.

Janko (Zaspano.): Daj mi mir, mami, jaz bi še malo spal, sinoči sem dolgo bral.

Mama: Ja, si ti bral! Boš moral nehati igrati te igrice do polnoči!

Janko: Pa saj nisem, nehaj že težiti tako zgodaj zjutraj!

Mama: Tiho! Zdaj pojej, potem pa delat za šolo. (Se ozira.) Kje pa je Metka?

Janko: Ona pa itak še spi, saj se je do enih zjutraj po Snapu pogovarjala s sošolkami.

Mama: Jo grem zbuditi, ti kar jej.

Mama (Zavpije.): Metka !!!!!!!!!!! Takoj se zbudi, drugače ti bom vzela telefon!!!!

Metka (Godrnja.): Pa daj mir ... (Vseeno vstane in se privleče v kuhinjo.)

2. prizor

Metka (Zavpije.): Jaz bom prva na računalniku!!!

Janko: Ha, jaz sem že gor. Mami, spletne učilnice ne delajo!!!

Mama: Ja, poskusi še enkrat.

Janko: Pa saj sem že trikrat, to je itak čisto kar neki. To je čista beda, jaz ne vidim nobene naloge.

Metka: Spelji se z računalnika, bom jaz prva naredila! Tebi se itak ne da.

Janko (Vstane od računalnika.): Ti si itak piflarka! Briga me! Jaz bom rekel učitelju, da pri nas nikoli wifi ne dela.

Metka (Zavpije izza računalnika.): Mami, mi mammo video klic!!!!

3. prizor

Učiteljica: Dober dan, učenci, kako se imate?

Sošolec Janez: Učiteljica, ne slišimo vas.

Učiteljica: Kaj pa moram narediti, da bo bolje?

Janez: Kaj ste rekli? Mogoče bo pomagalo, če pritisnete Alt F4 .

(Učiteljica izgine z ekrana.)

Metka: Kam je pa šla?

Janez: Ne vem. Očitno imamo konec. (Izgine.)

4. prizor

Janko (Odriva Metko.): Daj zdaj meni! (Odpre igrico in zavihek z nalogami, ki jih polovico z urejanjem skrije.)

Mama (pride pogledat.): No, da vidim kako si priden.

Janko (Na hitro pomanjša igro.): Glej, vse sem že naredil. (Mama zadovoljno pokima in odide k svojim opravkom.)

5. prizor - naslednjega dne

Mama (privihra, vpije.): Otroci, takoj sem!!!

Janko (Počasi pride.): Kva je spet?

Metka (Se privleče, zeha.): Čisto nikoli ne smem zjutraj spati!

Mama: Od učiteljev sem dobila sporočila, da nič ne delata. Janko, še enkrat pokaži, kaj si že naredil.

Janko (Potiho.): O ne!

Mama (Premetava zvezke, vzroji.): Od danes naprej bom delala z vama!

Metka (Se zadere na Janka.): Ti si kriv !!!

Janko: Saj sem vse naredil!

Mama (Vpije naprej.): Pa telefone bom pobrala, pa wifi bo vklopljen samo 2 uri na dan!!!

Otroka (Zgrožena.): Neeeeee!!!

Mama (Gleda na ekran.): Da vidim urnik za danes. Aha, 1. ura je športna. Takoj preobleči, pa na dvorišče!

6. prizor

(Otroka se privlečeta vsa skuštrana na dvorišče, vidi se, da se jima nič ne da. Mama priskaklja v trenirki s piščalko v ustih. Piska in ju priganja, naj delata vaje.

Po treh minutah sta otroka čisto upehana.)

Janko (S slabotnim glasom kliče.): Vode, kreh kreh!!

Metka: Na pomoč, jaz ne morem več, ti si čisto nora!

Mama: To je šele ogrevanje, sedaj pa tri kroge okoli hiše! Ajde, trkom!

(Otroka tečeta 2 m in se pobegneta skrit v hišo.)

7. prizor - proti večeru

(Janko in Metka se pogovarjata.)

Janko: Jaz sem čisto uničen, jaz tega ne bom več zdržal!

Metka: O, učitelji, kje ste! Naši starši so še hujši!

Janko: V šoli je lepše, pa naj reče kdor hoče, kar hoče.

Metka: Upam, da bomo kmalu spet nazaj!

KONEC

Avtor: Toni Luštek, 9. a

Mentorica: Barbara P. Plevanč